

SLUJBA
SFINȚILOR CUVIOȘI IOSIF ȘI CHIRIAC
DE LA BISERICANI

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2016

SLUJBA
SFINŢILOR CUVIOŞI
IOSIF ŞI CHIRIAC DE LA BISERICANI

(1 octombrie)

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., stihirile pe 4, glasul al 4-lea, podobie: *Dat-ai semn...*

Din tinereţe ai dorit viaţa plăcută lui Dumnezeu şi locurile de închinare de la Iordan mult le-ai iubit, Cuvioase Iosif, îndrumător al sihaştrilor şi întemeietorul obştii Bisericani. Iubitorule de Hristos, roagă-te pentru cei ce cu dragoste săvârşesc pomenirea ta.

Arzând de dumnezeiescul dor pentru a te închina la Mormântul Domnului Hristos, ai sorbit dintru acesta ca dintr-un izvor dătător de har şi binecuvântare, prin care ai purces pe calea Sfinţilor, mulţumind lui Dumnezeu Care te-a preamărit, aşezându-te în Ierusalimul cel de sus, Cuvioase Iosif.

Din tinereţe L-ai iubit pe Hristos şi, fiind aprins de dorul singurătăţii, ţi-ai îndreptat paşii spre chinovia Cuviosului Iosif din Sihăstria Bisericanilor, unde ai deprins rânduiala

vieţii pustniceşti, dobândind virtutea smereniei, prin care te-ai înălţat la cunoaşterea lui Dumnezeu prin descoperire, ajungând ca un înger în trup. Pentru aceasta îţi cântăm: Bucură-te, Sfinte Chiriac, podoaba sihaştrilor.

Nimeni nu va putea spune cu de-amănuntul vieţuirea ta, Cuvioase Chiriac, de vreme ce numai Dumnezeu cunoaşte mulţimea virtuţilor care te-au împodobit. Te lăudăm, Părinte, ca pe cel întru care Hristos a sădit frumuseţea chipului Său.

Slavă..., a Cuvioşilor, glasul al 6-lea:

Veniţi, iubitorilor de prăznuire, să cinstim astăzi pe cei întocmai cu Îngerii, pe Cuvioşii Iosif şi Chiriac, care taberele demonilor le-au risipit şi mulţime de ucenici în Muntele Bisericanilor au adunat, zicând către dânşii: Bucuraţi-vă, Părinţi întru tot fericiţi.

Şi acum..., a Acoperământului, acelaşi glas:

Veniţi, adunările iubitoare de praznic, să lăudăm pe Preasfânta Fecioară; că astăzi Îngerii împreună cu Sfinţii prăznuiesc cinstitul Acoperământ al Maicii lui Dumnezeu şi către laudă ne cheamă pe noi, cei pământeşti, ca să strigăm cu neîncetate glasuri: Bucură-te, înfrumuseţarea Bisericii cea minunată şi Acoperământul cel preamărit a toată lumea! Bucură-te, ajutătoarea în războaie a credincioşilor cârmuitori şi scutul ostaşilor! Bucură-te, ocrotitoarea şi apărătoarea noastră! Pe tine neamul creştinesc neîncetat te fericeşte.

LA STIHOAVNĂ

Glasul al 2-lea, podobie: *Casa Efratului...*

Cuvioşilor Părinţi Iosif şi Chiriac, din tinereţe aţi iubit viaţa sihăstrească şi, defăimând cele lumeşti, aţi îmbrăcat veşmântul nepătimirii şi aţi urmat calea cea strâmtă ce duce la mântuire.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Primiţi, Cuvioşilor Iosif şi Chiriac, prinosul cântărilor noastre de cinstire şi vă rugaţi Domnului să mântuiască sufletele noastre.

Stih: Fericit este bărbatul care se teme de Domnul şi doreşte să păzească poruncile Lui.

Prin nevoinţele voastre cele mai presus de fire, v-aţi făcut următori marilor Cuvioşi, alături de care acum în ceruri vă

bucuraţi, slăvind neîncetat pe Dumnezeu, Cel în Treime lăudat.

Slavă..., glasul al 2-lea, însuşi glasul:

Bucuraţi-vă, cetele monahilor şi drepslăvitorilor creştini, că a sosit ziua prăznuirii Cuvioşilor noştri Părinţi, Iosif şi Chiriac, cei ce din tinereţe şi-au închinat viaţa slujirii Domnului, făcându-se vase alese ale Sfântului Duh; luminători şi povăţuitori ai sihaştrilor, râvnitori şi dascăli ai rugăciunii lui Iisus, flori din grădina Maicii Domnului, îngeri în trup. Veniţi, fraţilor, să-i cinstim cu alese cântări, rugându-i să mijlocească pururea pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a Acoperământului, glasul al 3-lea:

Veniţi, toţi iubitorii de praznic, să fericim cinstitul Acoperământ al Maicii lui Dumnezeu; că aceasta către Fiul ei mâinile cu milostivire şi-a întins şi cu sfântul ei Acoperământ lumea o ocroteşte. Drept aceea, cu gura şi cu inima, în laude şi în cântări duhovniceşti, să prăznuim toţi, cei ce năzuim la luminile ei.

Troparul, glasul 1:

Povăţuitori sihaştrilor, ocrotitori ai celor din nevoi şi celor mâhniţi mângâietori, Sfinţilor Cuvioşi Iosif şi Chiriac, cei ce aţi dobândit rugăciunea cea de foc şi vase alese ale Sfântului Duh v-aţi făcut, rugaţi-vă lui Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă!

Slavă..., Şi acum..., al Acoperământului Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 4-lea:

Astăzi, poporul cel binecredincios, luminat prăznuim, umbriţi fiind prin venirea ta, Maica lui Dumnezeu, şi, căutând către preacinstită icoana ta, cu umilinţă grăim: Acoperă-ne pe noi cu cinstitul tău Acoperământ şi ne scapă de tot răul, rugând pe Fiul tău, Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

LA VECERNIA MARE

După Psalmul 103, se cântă: **Fericit bărbatul...**, starea întâi. La **Doamne, strigat-am...**, stihirile pe 10: 3 ale Acoperământului, 4 ale Cuviosului Iosif şi 3 ale Cuviosului Chiriac.

Stihirile Acoperământului, glasul 1, podobie: *O, preaslăvită minune...*

Mare apărătoare eşti celor necăjiţi, Născătoare de Dumnezeu curată; grabnică ajutătoare, mântuirea şi întărirea lumii; noianul milei, izvorule al înţelepciunii lui Dumnezeu, şi

al lumii acoperământ. Să cântăm credincioşii, lăudând nespus luminatul ei omofor: Ceea ce eşti plină de har, bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Minunat Isaia a prorocit, că va fi, zice, în zilele cele de pe urmă arătat muntele Domnului şi casa Domnului pe vârful munţilor. Întru tine deci am cunoscut, Stăpână, adevărata împlinire a prorociei; că munţii şi dealurile s-au înfrumuseţat de bisericile cele cu multe nume ale praznicelor tale. Drept aceea, cu veselie strigăm ţie: Ceea ce eşti plină de har, bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

O, minunată înfrumuseţare a tururor credincioşilor eşti, împlinirea prorocească cea adevărată, mărirea Apostolilor şi împodobirea Mucenicilor; lauda fecioriei şi preaminunat acoperământ a toată lumea! Acoperă, Stăpână, cu omoforul milei tale, pe tot poporul ce-ţi cântă: Ceea ce eşti plină de har, bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Stihirile Cuviosului Iosif de la Bisericani, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Dumnezeu te-a ales din pruncie, Cuvioase Părinte Iosif, să-I slujeşti, pentru aceasta, cuprins fiind de dumnezeiasca iubire, ai lăsat toate şi în obştea cuviosului Dometian de la mănăstirea Bistriţa te-ai sălăşluit, împodobindu-te cu postul, cu priveghera, cu neîncetata rugăciune şi cu toată fapta cea bună, iar acum, în ceata Cuvioşilor Părinţi bucurându-te, nu înceta a te ruga pentru mântuirea sufletelor noastre.

Nimic n-ai iubit mai mult pe pământ, Cuvioase Părinte Iosif, decât pe Dumnezeu. Pentru aceea, arzând de dragostea pentru El, în aspre osteneli ţi-ai petrecut viaţa şi rugăciunea inimii ai dobândit, prin care pururea în lăuntrul tău Îl aveai pe Hristos. Pe Acesta roagă-L, Sfinte, să dăruiască lumii pace şi sufletelor noastre mare milă.

Prin răbdare şi nevoinţe duhovniceşti agonisind iubirea, smerenia şi neîncetata rugăciune, te-ai învrednicit de marele dar al preoţiei şi, vieţuind în pustia Iordanului, pildă vrednică de urmat celor de acolo te-ai făcut. Pentru aceasta, în

cântări te cinstim, grăind: Bucură-te, Cuvioase Iosif, povăţuitorul sihaştrilor!

Din tinereţe ai deprins fericitul rod al ascultării, adâncul de nepreţuit al smereniei şi vorbirea cu Dumnezeu prin neîncetata rugăciune. Toate ostenelile le-ai iubit, Părinte, învrednicindu-te mai apoi, în trup fiind, a o vedea şi pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta şi noi, cu dragoste îţi cântăm: Bucură-te, Părinte Iosif, de trei ori fericite.

Stihirile Cuviosului Chiriac, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce de sus eşti chemat...*

Ai iubit ca nimeni altul viaţa pustnicească, dorind liniştea sihăstriei şi peştera făcând-o sălaş preaiubit, lepădând hainele cele lumeşti, smerindu-ţi trupul şi lăsându-l să rabde frigul şi arşiţa ca un nevoitor. Pentru aceasta, cereşti daruri ai primit, fiind chivot al sfinţeniei; Sfinte Părinte Chiriac, miluieşte pe cei ce cu dragoste săvârşesc cinstită pomenirea ta.

Vieţuitor desăvârşit al sihăstriei, podoabă a postitorilor din Munţii Carpaţi, împlinitor al rugăciunii şi iubitor de tăcere te-ai arătat, Cuvioase Părinte Chiriac; pentru acestea şi Îngerii s-au minunat de nevoinţele tale, iar noi, nevrednicii, cu adevărat te fericim şi îţi înălţăm cântări de laudă, că ai dobândit îndrăzneală către Dumnezeu, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Împreună cu Îngerii rugându-te în tăcerea munţilor, fericite Părinte, ţi-ai curăţit simţirile şi ai ajuns la limanul mântuirii, rugător făcându-te pentru toată lumea. Pentru aceasta, acum împreună cu cetele Cuvioşilor veselindu-te, Sfinte Părinte Chiriac, roagă-te neîncetat pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Să prăznuim astăzi prin alese cântări pe purtătorii de Dumnezeu, Cuvioşii Părinţi Iosif şi Chiriac, icoana sihaştrilor din Carpaţi, luminătorii monahilor, dascălii rugăciunii celei curate, vindecătorii celor bolnavi şi izgonitorii duhurilor celor necurate, iubitorii de linişte care din tinereţe viaţa şi-au închinat Domnului, vasele alese ale Stăpânului Hristos, povăţuitorii şi rugătorii neamu-

lui românesc. Veniţi cu toţii să-i cinstim, zicând: Sfinţilor Cuvioşi, rugaţi-vă pururea pentru cei ce cu evlavie şi cu dragoste săvârşesc pomenirea voastră cea întru tot cinstită.

Şi acum..., a Acoperământului, glasul al 8-lea:

Se bucură împreună cu noi toate cetele minţilor mai înalte, şi toate adunările duhovniceşti împreună prăznuiesc; se bucură încă şi sufletele drepţilor, fiind privitoare ale vedeniei şi văzând pe Împărăteasa şi Stăpâna tuturor, mărită cu multe numiri de credincioşi, cu rugăciune întinzându-şi în văzduh cinstitele sale mâini şi cerând pentru lume pace, pentru cârmuitori stăpânire şi întărire, iar pentru sufletele noastre mântuire.

Vohodul, Lumină lină..., apoi

Prochimenul zilei

PAREMIILE

De la *Înţelepciunea lui Solomon*, citire:

(5: 15-23; 6: 1-3)

Cei drepţi vor fi vii în veacul veacului şi răsplata lor este la Domnul şi Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăţia frumuseţii şi cununa cea strălucitoare, că El îi va ocroti cu dreapta Sa şi cu braţul Său; asemenea unui scut, îi va acoperi. El va face arme din mânia Sa şi cu ele va întări făptura mâinilor Sale ca să răsplătească vrăjmaşilor. Din dreptate El îşi va face platoşă şi din judecata cea nefăţarnică Îşi va face coif. Din sfinţenia Sa va face pavăză nebiruită; iar din cumplita Sa mânie va face sabie ascuţită şi lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgeţile fulgerului Său vor porni bine îndreptate şi vor lovi în ţintă, zburând din arcul puternic încordat al norilor. Mânia Lui, ca o praştie, va azvârli noian de grindină; apele mării se vor întărâta asupra lor şi râurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeieşti se va ridica împotriva lor şi ca viscolul îi va vântura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pământ şi răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultaţi dar împăraţi şi înţelegeţi, luaţi învăţătură, voi, care judecaţi marginile pământului. Luaţi în urechi voi cei ce stăpâniţi peste mulţimi şi care vă mândriţi cu mulţimea popoarelor voastre. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea şi puterea de la Cel Preaînalt.

De la *Înţelepciunea lui Solomon*, citire:

(3: 1-9)

Suflete drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, drepţii sunt morţi cu desăvârşire şi ieşirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Şi plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sunt în pace.

Chiar dacă, în faţa oamenilor ei au îndurat suferinţe, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi, mare răsplată vor primi, că Dumnezeu i-a pus la încercare şi i-a găsit vrednici de El. Ca aurul în topitoare, aşa i-a lămurit, şi ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii şi ca pe nişte scântei care se lasă pe mirişte, aşa vor fi. Judeca-vor neamurile şi stăpâni vor fi peste popoare şi Domnul va împărăţi întru ei, în veci. Ei vor înţelege adevărul, ca unii care şi-au pus încrederea în Domnul; cei credincioşi vor rămâne cu El în iubire, că harul şi îndurarea sunt partea aleşilor Lui.

De la *Înţelepciunea lui Solomon*, citire:

(4: 7-15)

Cel drept, chiar când apucă să moară mai devreme dă de odihnă. Bătrâneţile cinstite nu sunt cele aduse de o viaţă lungă, nici nu le măsori după numărul anilor. Înţelepciunea este la om adevărata căruntеţe şi vârsta bătrâneţilor înseamnă o viaţă neîntinată. Plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit, şi fiindcă trăia între păcătoşi, l-a mutat de pe pământ. A fost răpit, ca răutatea să nu-i schimbe mintea, înşelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Că vraja viciului întunecă cele bune şi ameţeala poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Ajungând curând la desăvârşire, dreptul a apucat ani îndelungaţi. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu, pentru aceasta Domnul s-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutăţii. Neamurile văd, dar nu pricep nimic şi nu-şi bat capul cu aşa ceva, că adică harul lui Dumnezeu şi mila Lui sunt cu aleşii Săi şi că poartă grijă de sfinţii Săi.

LA LITIE

Stihirile pe glasul 1:

Cuvioase Părinte Iosif, din tinereţile tale ai intrat în lavra Bistriţei ca să-L slăveşti pe Dumnezeu cu Îngerii şi cu părinţii cei nevoitori. Şi, după multe osteneli, în post şi rugăciune, te-ai învrednicit să te închini la Sfântul Mormânt al lui Hristos, apoi ai gustat din liniştea pustiului Iudeei, unde ai dobândit rugăciunea cea de foc. Deci, roagă-L pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască şi nouă îndreptare vieţii şi mântuire sufletelor noastre.

Urmând vieţii curate a Sfinţilor Părinţi din pustiul Iordanului şi făcându-te vas ales al Sfântului Duh, te-ai întors, Părinte, ca un biruitor în Ţara Moldovei, împreună cu ucenicii tăi, aşezându-te în peşteri, pe Muntele Bisericanilor, ca să continui osteneala nevoinţelor. Părinte Cuvioase Iosif, roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să izbăvească din nevoi şi din

necazuri pe cei ce cu dragoste săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Cine va putea spune cu de-amănuntul nevoinţele tale, Cuvioase Părinte Iosif? Că, ostenindu-te în post şi în rugăciune, pe Maica Domnului te-ai învrednicit a o vedea, care, ştiind dorinţa ta de a vieţui în Muntele Athos te-a povăţuit să rămâi în ţara noastră, pe care a numit-o a doua sa grădină. Pentru aceasta, în cântări de laude te cinstim, zicând: Bucură-te, Iosife, Părintele nostru!

Cuviosului Părintelui nostru Chiriac să-i aducem laude toţi iubitorii de prăznuire, că acesta, lepădând toată grija cea lumească, a luat Crucea lui Hristos, şi, prin munţi, în aspre nevoinţe stăruind, a slăvit neîncetat pe Dumnezeu asemenea marilor sihaştri. Pentru aceasta îi cântăm: Bucură-te, Sfinte Părinte Chiriac, mult nevoitorule!

Cuviosul Părintele nostru Chiriac, cel următor în osteneli Sfântului Onufrie, după multe nevoinţe haina cea firească a trupului a lepădat-o, fiind îmbrăcat de Dumnezeu cu darul nepătimirii, încât nici frigul, nici arşiţa, nici foamea şi nici diavolii nu-l vătămau. Pe acesta, care aduce la noi o asemenea îngerească vieţuire, cu un glas, în cântări să-l lăudăm.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Veniţi, toate cetele monahilor şi ale dreptslăvitorilor creştini, să prăznuim astăzi pe sihaştrii cei minunaţi, Iosif si Chiriac, şi în cântări de laude să-i fericim; că pe Hristos Dumnezeu mai presus de toate L-au iubit şi din cele pământeşti nimic nu au preţuit, iar acum, împreună cu cetele Cuvioşilor, pururea se roagă pentru mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum..., a Acoperământului, glasul al 2-lea:

Cugetul şi mintea curăţindu-ne, cu Îngerii să prăznuim şi noi luminat, începând cântarea lui David, cea despre Fecioara, Mireasa Împăratului tuturor, a lui Hristos Dumnezeului nostru: *Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu şi chivotul sfinţirii Tale!* Că, înfrumuseţând-o pe aceasta ca pe un palat frumos, ai dat-o cetăţii Tale, Stăpâne, ca să o chivernisească prin rugăciunile ei, şi să o acopere de vrăjmaşii păgâni, cu stăpânitoare puterea Ta.

LA STIHOAVNĂ

Glasul al 3-lea, podobie: *În chipul crucii....*

Cuvioşilor părinţi, încă din tinereţile voastre, v-aţi lăsat în purtarea de grijă a lui Dumnezeu, socotind că acoperământul vostru este smerenia, odihna este rugăciunea, iar mâncarea este cugetarea de fiecare zi la Legea Domnului; pentru aceasta aţi răbdat toate ostenelile cu dragoste, dorind să Îi slujiţi cu adevărat Stăpânului Hristos din cer, Care v-a primit ca pe nişte aleşi ai Săi, de unde rugaţi-vă să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate, iar cuvioşii Tăi cu bucurie se vor bucura.

Bucuraţi-vă, fericiţilor Părinţi Iosif şi Chiriac, cei care aţi fost următori Marelui Antonie, lui Eftimie, lui Sava, lui Teodosie şi tuturor Cuvioşilor Părinţi care au călătorit pe calea cea strâmtă ce duce spre mântuire, alegând ei postirea, tăcerea, înfrânarea, ascultarea, smerenia şi sărăcia în locul plăcerilor lumeşti, vieţuind în peşteri şi în pustietăţi şi dorind să fie cu Dumnezeu. Cu aceştia acum vă veseliţi, nevoitorilor Părinţi, şi împreună vă rugaţi lui Hristos pentru noi, să ne dăruiască iertare de greşeli şi mare milă.

Stih: Fericit este bărbatul care se va teme de Domnul şi doreşte să păzească poruncile Lui.

Călătoria sihăstriei fără de poticneală aţi săvârşit-o şi credinţa aţi păzit-o. Pentru aceasta şi cununa dreptăţii aţi primit, pe care v-a pregătit-o vouă Hristos, Cel ce împarte darurile. Deci, răsplătiţi fiind pentru osteneli, Sfinţilor, şi darul tămăduirilor primind de la Dumnezeu, rugaţi-L pe Acesta să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Mulţimile călugărilor pe voi, îndreptătorii, vă cinstesc, Iosif şi Chiriac, Părinţii noştri; că, prin voi, pe cărarea cea dreaptă cu adevărat am cunoscut a umbla. Fericiţi sunteţi, că lui Hristos aţi slujit şi aţi biruit puterea vrăjmaşului; cei ce sunteţi cu Îngerii împreună vorbitori, cu Drepţii şi Cuvioşii împreună locuitori, cu aceştia rugaţi-vă Domnului să miluiască sufletele noastre!

Şi acum..., a Acoperământului, glasul al 2-lea:

Ca şi cu o coroană prealuminoasă, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, s-a împodobit Biserica lui Dumnezeu şi se luminează astăzi, bucurându-se de cinstitul tău Acoperământ, şi cu

tainã dănţuieşte, Stăpână, strigând ţie: Bucură-te, îmbrăcăminte cinstită şi cunună a slavei lui Dumnezeu! Bucură-te, uşa, săvârşirea măririi şi veşnica veselie! Bucură-te, adăpostirea, izbăvirea şi mântuirea noastră, a celor ce nădăjduim către tine!

La binecuvântarea pâinilor, Troparul, glasul 1:

Povăţuitori sihaştrilor, ocrotitori ai celor din nevoi şi celor mâhniţi mângâietori, Sfinţilor Cuvioşi Iosif şi Chiriac, cei ce aţi dobândit rugăciunea cea de foc şi vase alese ale Sfântului Duh v-aţi făcut, rugaţi-vă lui Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă (de două ori)**!**

Apoi Troparul Acoperământului Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 4-lea:

Astăzi, poporul cel binecredincios, luminat prăznuim, umbriţi fiind prin venirea ta, Maica lui Dumnezeu, şi, căutând către preacinstită icoana ta, cu umilinţă grăim: Acoperă-ne pe noi cu cinstitul tău Acoperământ şi ne scapă de tot răul, rugând pe Fiul tău, Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Acoperământului (de două ori), Slavă..., al Cuvioşilor, Şi acum..., al Acoperământului, caută la sfârşitul Vecerniei.

După catisma întâi, Sedealna glasul al 4-lea, podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif...*

Viaţa îngerească iubind, din tinereţe ai luat jugul cel bun al lui Hristos, desăvârşindu-te prin ostenelile sihăstreşti. Te-ai umplut, Părinte Iosif, de mireasma Sfântului Duh, care te-a ajutat să dobândeşti smerita cugetare şi să ajungi la starea de nepătimire, aripi prin care te-ai înălţat la cereştile locaşuri, în Raiul desfătării, de unde te rogi pentru sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 3-lea, podobie: *Mare este puterea crucii Tale...*

Crucea lui Hristos luând, Cuvioase Părinte Chiriac, ai dorit să vorbeşti cu El în liniştea sihăstriei Munţilor Carpaţi, nevoindu-te în post, în privegheri şi rugăciuni neîncetate, ca să te îndulceşti acum de frumuseţea slavei Lui celei dumnezeieşti. Pomeneşte-ne şi pe noi, cei ce săvârşim cu laude şi cântări sfântă pomenirea ta.

Şi acum..., a Acoperământului, glasul al 3-lea:

De dumnezeieştile străluciri ale oştilor îngereşti înconjurată fiind, şi cu cetele Prorocilor şi ale Apostolilor, cu cinste, slujbe primind, ca o Maică a lui Dumnezeu, cercetează-ne pe noi, robii tăi, rugând pe Hristos Dumnezeul nostru să ne dăruiască nouă mare milă.

După catisma a doua, Sedealna glasul al 4-lea, podobie: *Arătatu-te-ai astăzi...*

Arătatu-te-ai sihaştrilor ca o făclie, că, împodobindu-te cu bunătatea şi înţelepciunea, ai dobândit smerita cugetare şi ai aprins candela iubirii lui Dumnezeu în inima ta, Sfinte Iosif, bucuria Cuvioşilor.

Slavă..., glasul al 3-lea, podobie: *Pentru mărturisirea...*

Toată împătimirea ai lepădat-o, smerindu-ţi trupul, de Dumnezeu înţelepţite Chiriac, cu ostenelile înfrânării şi cu aspre nevoinţe; pe diavoli ai îndepărtat şi ispitele le-ai risipit, pentru care Hristos ţi-a dăruit să moşteneşti Împărăţia cea veşnică. Pe Acesta roagă-L, Cuvioase, să ne dăruiască pace şi mare mila.

Şi acum..., a Acoperământului, glasul al 3-lea:

Celor neputincioşi tu eşti cu adevărat întărire, Preacurată Maica lui Dumnezeu; de aceea, noi, smeriţii, prin tine ne înălţăm, de tine cea înaltă ne ţinem, că tuturor tu eşti Acoperământ şi către Dumnezeu mijlocitoare.

POLIELEUL

MĂRIMURILE, glasul 1:

Stih 1: Aşteptând, am aşteptat pe Domnul şi El a căutat spre mine şi a auzit rugăciunea mea (*Psalm* 39: 1-2).

Fericimu-te pe tine, Sfinte Cuvioase Părinte Iosif, şi cinstim sfântă pomenirea ta, îndreptătorule al călugărilor şi lauda sihaştrilor.

Stih 2: Genunchii mei au slăbit de post şi trupul meu s-a istovit din lipsa untdelemnului (*Psalm* 108: 23).

Mărimu-te pe tine, mult nevoitorule, Părintele nostru Chiriac, şi cinstim sfântă prăznuirea ta, povăţuitorule al sihaştrilor şi împreună vorbitorule cu Îngerii.

Stih 3: Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre (*Psalm* 16: 4).

Veniţi, toate cetele monahilor, să lăudăm pe marii nevoitori Iosif şi Chiriac, zicând: pe lauda sihaştrilor din Muntele Bisericanilor.

Stih 4: Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu şi m-ai încins cu veselie (*Psalm* 29: 11).

Stih 5: Să ştiţi că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său (*Psalm* 4: 3).

Stih 6: Cântaţi Domnului cei cuvioşi ai Lui şi lăudaţi pomenirea sfinţeniei Lui (*Psalm* 29: 4).

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ţie, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte şi Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ţie, Dumnezeule!

Şi acum..., acelaşi glas:

Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Marie! Domnul este cu tine, zicând: şi, prin tine, cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule (de trei ori)!

După Polieleu, Sedealna, glasul al 5-lea, podobie: *Pe Cuvântul....*

Cu lumina cea neapropiată fiind luminat, ai strălucit ca un luceafăr în liniştea sihăstriei, Cuvioase Iosif. De aceea Hristos, văzând îndelunga ta lucrare duhovnicească, te-a preamărit dându-ţi cununa biruinţei.

Slavă..., glasul al 4-lea, podobie: *Degrab ne întâmpină...*

Fugind de tulburările lumii pentru dragostea lui Hristos şi vieţuind în peşteri pe valea cea frumoasă a Bistriţei, neîncetat slăvindu-L pe Dumnezeu, rugaţi-L să dăruiască lumii pace şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum..., a Acoperământului, glasul al 4-lea:

Decât chivotul cel de demult, cu adevărat este mai cinstit preacuratul tău omofor, mai mult decât chihlimbarul luminat fiind, nu prin materie, ci prin duhovnicie; că, întins fiind de neîntinatele şi preacuratele tale mâini, ocroteşte cu milostivire pe cei care cinstesc, Stăpână, bineînfrumuseţatul praznic al Acoperământului tău, pe care, adunându-ne, cu osârdie îl prăznuim.

Antifonul întâi, glasul al 4-lea

Prochimen glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Stih: **Ce voi răsplăti Domnului pentru toate ce mi-a dat mie?**

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca (18: 15-17, 26-30)

(miercuri în săptămâna a 27-a după Rusalii)

Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuvioşilor Tăi, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Cuvioşilor Părinţi, în tot pământul a ieşit vestirea nevoinţelor voastre, pentru aceasta în ceruri aţi aflat plata ostenelilor voastre. Taberele demonilor le-aţi alungat, cetele îngereşti le-aţi ajuns, a căror viaţă fără prihană aţi urmat. Îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, cereţi pace pentru sufletele noastre.

CANOANELE

Se pun: Canonul Acoperământului, cu Irmosul, pe 6, şi două ale Cuvioşilor, pe 8.

Cântarea 1

Canonul Acoperământului, glasul al 4-lea

Irmos:

«Deschide-voi gura mea şi se va umple de Duh, şi cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici. Şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă».

Cu cetele Sfinţilor Îngeri, cu soboarele Prorocilor şi ale Apostolilor, întru mare slavă, ca o Maică a lui Dumnezeu intrând astăzi în biserică, te rogi pentru creştini, izbăvind de ispite şi de necazuri pe toţi şi acoperindu-i cu mila ta.

Moise te-a numit cort şi toiag al lui Aaron; că tu ai înflorit pe Hristos pomul vieţii, către Care având îndrăznire, roagă-te pentru noi, cei ce te cinstim pe tine, Împărăteasă, să ne izbăvească de tot răul; ca să slăvim praznicul Acoperământului tău.

Nu precum înaintea chivotului, de demult adunând David danţuri, saltă; ci mai ales acum, cu cetele Sfinţilor, înaintea ta alergând în biserică, credincioşii, închinându-ne, strigăm: Roagă-te pentru poporul cel ce te cinsteşte! Ca, slăvind, cu cinste să prăznuim Acoperământul tău.

Te laudă, Născătoare de Dumnezeu, cetele îngereşti şi te măresc patriarhii cu arhiereii, alergând înaintea feţei tale în biserică. Deci, precum atunci Sfântul Andrei te-a văzut rugându-te pentru noi păcătoşii către Dumnezeu, aşa şi acum roagă-te să miluiască pe poporul cel ce slăveşte praznicul Acoperământului tău.

Canonul Sfântului Cuvios Iosif, glasul al 8-lea:

Irmos: *Pe Faraon cel ce se purta...*

Viaţă sihăstrească ai petrecut, Sfinte Iosif, lăsând cele trecătoare pentru cele veşnice; deci, primind cunună de la

Stăpânul, povăţuieşte-ne şi pe noi a urma ţie, cu totul fericite.

Dezleagă nerodirea faptelor noastre şi inimile cele împietrite înduplecă-le să cânte cu bună plăcere laudă lui Dumnezeu şi ţie cunună să-ţi împletească din cuvinte insuflate.

Evanghelia lui Hristos ţi-a fost îndreptar de viaţă, Cuvioase, prin care sufletul tău s-a împlinit întru El, iar acum te bucuri în locaşurile cele de veselie ale drepţilor, întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Maica lui Hristos Celui milostiv, cu iubire de oameni, milostiveşte-L pe Acela, ca inimă înfrântă să zidească în noi, cei împietriţi cu păcate nenumărate.

Canonul Sfântului Cuvios Chiriac

Acelaşi glas

Irmos: *Celui ce a aruncat în mare...*

Minune mare este a vedea cum iubirea de Hristos a lucrat desăvârşirea Cuviosului Chiriac, cel ce trupul l-a supus, ca pe un rob, sufletului osârduitor.

Din tinereţe ai ales calea cea strâmtă, Părinte, şi până la bătrâneţe n-ai încetat a te lupta cu ispitele diavoleşti, pentru dragostea lui Hristos.

Slavă...,

Pentru Dumnezeu ai lăsat lumea, Cuvioase, şi putere ai primit de la El ca să zdrobeşti capetele balaurilor celor nevăzuţi. Roagă-te să ne luminăm şi noi şi să dobândim puterea harului, ca să ne mântuim.

Şi acum...,

Pe cei ce cu credinţă cinstesc naşterea ta, Curată, învredniceşte-i prin rugăciunile tale să dobândească partea celor aleşi întru Împărăţia Fiului tău.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

Cântarea a 3-a:

«Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i, şi întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor slavei învrednicindu-i».

Ceea ce ai răsărit Spicul cel dumnezeiesc cu adevărat, ca o holdă nearată, bucură-te, masa cea însufleţită, care ai încăput Pâinea vieţii, bucură-te Stăpână, care eşti izvorul apei vieţii cel nedeşertat.

Robii tăi, Stăpână, în biserica ta cu credinţă înainte stând, aşteptăm milele tale; cercetează smerenia noastră şi apără, cu sfântul tău Acoperământ, pe popor de toată răutatea.

Ghedeon mai înainte lână te-a închipuit; că spre tine ca o rouă Hristos Dumnezeu S-a pogorât. Către Care, Născătoare de Dumnezeu, roagă-te, ca să dea poporului nostru biruinţă asupra vrăjmaşilor şi, ca pe madianiţi surpându-i, să preamărească sfântul tău praznic.

Ceea ce eşti mult numită Fecioară, de Proroci mai înainte închipuită cu cinste, de aceia care acum cu Îngerii îţi slujesc; cu dânşii pentru noi către Dumnezeu te roagă ca, bucurându-ne toţi luminat, să prăznuim ziua sfântului tău Acoperământ.

Mai mult decât razele soarelui, luminezi cu omoforul tău, cel ce străluceşte, Biserica şi poporul şi goneşti întunericul păcatelor noastre cu cercetarea ta, Născătoare de Dumnezeu, rugându-te pentru noi Fiului tău şi Dumnezeului nostru.

Canonul Sfântului Cuvios Iosif

Irmos: *Doamne, Cel ce ai făcut...*

Înţelegând că toate ale lumii acesteia sunt trecătoare, iar cele dumnezeieşti sunt veşnice, te-ai nevoit, Părinte, întru cele pământeşti, ca să le câştigi pe cele cereşti.

Călătoria ta către cer, Sfinte Iosif, a trecut prin pământul unde a învăţat, S-a răstignit şi a fost îngropat Mântuitorul Hristos, pe Care L-ai urmat trăind în duhul Evangheliei Sale.

Neclintit ai rămas pe piatra credinţei, Sfinte Cuvioase Părinte Iosif, urmând cuvântul lui Hristos şi purtând crucea pe care El ţi-a aşezat-o pe umeri. Pentru aceasta, cu dragoste te lăudăm, zicând: Bucură-te, mult-nevoitorule pentru Hristos!

A Născătoarei:

Sufletul tău, Stăpână, dureri grozave a suportat, urmând lui Hristos, Fiului tău, Care batjocură şi bici răbdând pentru noi, moartea şi iadul le-a ruşinat.

Canonul Sfântului Cuvios Chiriac

Irmos: *Cel ce ai întărit cu cuvântul...*

Din inimă ai iubit pe Dumnezeu şi înşelăciunea lumii nu te-a împiedicat să urci pe munţii cei pustii, ca să fii numai cu Cel ce S-a schimbat la faţă pe Muntele Taborului.

Nici frigul, nici foamea, nici arşiţa şi nici neputinţa trupului nu te-au despărţit de dragostea lui Hristos, că pe acestea toate le-ai biruit, Părinte, cu puterea cea nebiruită a Duhului, Care pe cele neputincioase le întăreşte.

Slavă...,

Gândurile cele aprinse ale patimilor le-ai biruit prin smerita cugetare, iar căldura Duhului Sfânt ţi-a încălzit fiinţa, ca mintea să se înalţe la cunoaşterea tainelor celor negrăite.

Şi acum...,

Mijlocitoarea creştinilor şi nădejdea celor deznădăjduiţi, văpăile cele aprinse ale iadului cumplit pornite asupra noastră domoleşte-le, ca să te lăudăm pe tine, ceea ce ai născut pe Izbăvitorul sufletelor noastre.

Catavasie: **Pe ai tăi cântăreţi...**

CONDACUL CUVIOŞILOR

Glasul al 8-lea,
podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Rugăciunea şi liniştea iubind, nevoinţa şi răbdarea îmbrăţişând, patimile cele pierzătoare le-au stins cu ostenelile pustiei Sfinţii Cuvioşi Iosif şi Chiriac de la Bisericani, luminători ai vieţii de obşte, iscusiţi păstori şi sfeşnice al luminii celei neînserate. Acestora să cântăm: Bucuraţi-vă, Părinţi fericiţi, ocrotitori ai Moldovei şi locuitori ai Raiului!

ICOS

Cu răbdare şi bărbăţie luptând cu patimile, cinstea cea mai bună au dobândit şi neiubitori de slavă s-au făcut de Dumnezeu purtătorii Părinţi. Că biciuind trupul cu ostenelile pustiei, sufletul spre cer l-au întraripat, în locaşurile Raiului sălăşluindu-se, după ce vase de mult preţ ale harului lui Dumnezeu s-au făcut. Cu vrednicie să-i lăudăm, zicând: Bucuraţi-vă, Părinţi fericiţi, ocrotitori ai Moldovei şi locuitori ai Raiului!

Sedealna, glasul al 4-lea,
podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif...*

Ai învins patimile, luminându-ţi sufletul cu iubirea lui Dumnezeu şi agonisind înţelepciunea cea de sus, ai povăţuit pe ucenici şi pe creştini spre mântuire, îndemnându-i să urmeze lui Hristos. Pentru aceasta, luând cununa cea cerească, Părinte Iosif, roagă pe Hristos Dumnezeu să miluiască sufletele noastre.

Slavă..., asemenea:

Timp de şaizeci de ani ai slujit lui Dumnezeu precum un alt

Onufrie, cinstite Părinte Chiriac, sfinţindu-ţi sufletul prin rugăciune şi fapte bune, iar trupul smerindu-ţi cu aspre osteneli, ai ajuns la iubitul Mire ceresc, pe Care roagă-L să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Acoperământului, glasul al 5-lea, podobie: *Pe Cuvântul...*

Ceea ce eşti folositoare caldă şi nebiruită, nădejde încredinţată şi neînfruntată, zid de scăpare, acoperământ şi liman celor ce nădăjduiesc spre tine, pururea Fecioară curată, roagă, cu Îngerii, pe Fiul tău şi Dumnezeu, să dea lumii împăcare, mântuire şi mare milă.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

«Cel ce şade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit Iisus cel mai presus de Dumnezeire, prin palmă curată, şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale!».

În glasuri de cântări, Fecioară, strigăm ţie, ceea ce eşti cu totul lăudată: Bucură-te, munte gras şi închegat cu Duhul; bucură-te, sfeşnic şi năstrapa care porţi mana, ce îndulceşte simţurile tuturor credincioşilor.

Mai mult decât chivotul lui Aaron, pe tine, toată, Dumnezeu te-a sfinţit cu Duhul Sfânt, Născătoare de Dumnezeu, şi Îngerilor a poruncit să slujească ţie. Cu care roagă-te pentru cetate, şi pentru popoarele care măresc cinstitul tău praznic.

Vino acum cu slavă multă, în Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, cu soboarele tuturor Sfinţilor, precum te-a văzut în văzduh oarecând Sfântul Andrei, rugându-te pentru creştini, şi ne dăruieşte nouă mila ta.

Întăreşte, Stăpână, pe poporul nostru, cel ce te cinsteşte pe tine, asupra vrăjmaşilor celor potrivnici, ca pe David asupra lui Goliat; ca, veselindu-ne, să strigăm ţie: Bucură-te, Acoperământul cel sfânt şi apărarea ţării noastre!

La tine, Doamnă, cădem cu credinţă şi, închinându-ne, cu mulţumită îţi strigăm: Bucură-te, Fecioară de Dumnezeu dăruită, Acoperământul şi îngrădirea noastră şi ajutătoarea celor ce sunt în primejdii; mântuieşte-ne pe noi, cei ce scăpăm la tine, că spre tine nădăjduim.

Canonul Cuviosului Iosif

Irmos: *Auzit-am, Doamne, taina...*

Viaţa ta cea minunată a strălucit şi în pustia Iordanului,

Părinte, unde mulţi au slăvit pe Dumnezeu, dorind să ajungă la limanul cel lin al mântuirii.

Cu lumina credinţei sufletul ţi-ai luminat ca să stingi înşelăciunea cea întunecată a patimilor. Pentru aceasta te lăudăm ca pe un mare nevoitor şi rugător pentru sufletele noastre.

Întărit fiind de Duhul Sfânt, pildă de viaţă duhovnicească te-ai făcut, Cuvioase Iosif, cu fapta şi cuvântul hrănind sufletele celor ce veneau la tine, ca la un doctor şi dascăl iscusit.

A Născătoarei:

Maică a Luminii neînserate, ceea ce pe Stăpânul Raiului ai născut, roagă-L pe Acela în locaşurile de odihnă să aşeze sufletele noastre şi de negura mâhnirilor să ne acopere pe noi, cei ce înotăm pe marea acestei vieţi zbuciumate.

Canonul Sfântului Cuvios Chiriac

Irmos: *Tăinuit văzând poporul...*

Cu osârdie ai îndepărtat din sufletul tău duhul mâniei, al vrajbei şi a toată răutatea, ca să dobândeşti pacea lui Dumnezeu. De aceea te sălăşluieşti acum în liniştea cea negrăită a împărăţiei cerurilor.

Luminându-ţi-se ochii minţii de focul dragostei lui Dumnezeu, în sihăstrie stăruind, ai descoperit în firea lucrurilor lucrarea lui Dumnezeu, prin harul Său necreat şi L-ai slăvit ca pe Creatorul şi Purtătorul de grijă al tuturor făpturilor.

Slavă...,

Hrană având învăţătura cea aleasă a Evangheliei, de plăcerile cele lumeşti te-ai îndepărtat, Părinte Cuvioase. Pentru aceasta, Hristos te-a învrednicit să te împărtăşeşti din bucuriile cele veşnice, încă din viaţa aceasta, răpindu-te asemenea lui Pavel în Raiul desfătării prin vedenii de taină.

Şi acum...,

Curăţie străină având şi nemaiîntâlnită, că ai născut pe Cel ce pe toate le curăţeşte, nu te depărta de la noi, Fecioară nestricată, ci ne întoarce din înstrăinarea noastră la patria cea adevărată.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

«Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, că tu, Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut Fiu

pe Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine».

Pat te-a închipuit de demult Solomon şi cămară a cerescului Împărat, înconjurată de Serafimi, că pentru tine s-a zis aceasta, Născătoare de Dumnezeu. Drept aceea, acum te rugăm, Maica lui Dumnezeu cea preasfântă: Acoperă-ne pe noi de toate primejdiile.

Ţie mai-marii Îngerilor şi cinstiţii Proroci cu Apostolii, ca una care eşti Maică a lui Dumnezeu, cu cinste îţi slujesc, văzându-te aducând rugăciuni pentru lume, şi cererile tale ascultându-le Domnul. Mântuieşte cetatea şi poporul, care nădăjduieşte spre tine.

Marele între Proroci, Isaia a prorocit de tine, că pe Dumnezeu vei naşte fără de ispită de nuntă; şi tu, Preacurată Marie, te-ai făcut mai sfântă decât toţi, că pe Dumnezeu în pântece şi pe mâini L-ai purtat. Căruia pentru noi roagă-te, umbrind cu Acoperământul tău pe cei ce cu credinţă te mărim.

Cu duhovniceşti aripi zburând tainic soboarele Sfinţilor, au venit să-ţi slujească ţie Născătoare de Dumnezeu, văzându-te pe norul cel uşor al măririi, rugându-te Mântuitorului Hristos să dea biruinţă poporului asupra celor ce se oştesc împotriva noastră.

Canonul Sfântului Cuvios Iosif

Irmos: *Mânecând, strigăm Ţie...*

Lucrând înţelepţeşte ogorul sufletului tău în pustia Iordanului, Sfinte, te-ai îmbogăţit din bucuriile cele netrecătoare, iar din pământul făgăduinţei întorcându-te, în liniştea Munţilor Carpaţi ai adus mireasma florilor duhovniceşti ale nevoinţelor.

Obştea Mănăstirii Bistriţa te are pe tine, Sfinte Iosif, pildă de viaţă îmbunătăţită, iar în ceruri rugător, Sfinte, pentru sufletele celor râvnitori.

Mare este puterea rugăciunii cele adevărate a Cuviosului Iosif, că a lucrat în chip minunat în inimile celor ce se ostenesc să dobândească asemănarea cu Dumnezeu.

A Născătoarei:

Legile firii ai biruit, de Dumnezeu Născătoare, că ai zămistit pe Cel ce alcătuieşte pe om în pântecele maicii sale şi ai născut cu trup spre mântuirea

noastră pe Cel mai înainte decât toată zidirea.

Canonul Sfântului Cuvios Chiriac

Irmos: *Din noaptea necunoştinţei...*

Îndestulându-se duhovniceşte din mierea cuvintelor Evangheliei şi luminându-şi inima şi sufletul cu puterea lor, răsplătirea cea veşnică a primit-o Cuviosul Chiriac de la Hristos, Cel ce a deschis uşile Raiului prin Învierea Sa.

Apa cea vie a Duhului s-a revărsat în sufletul tău, Părinte, şi de bucurie cerească te-a umplut, ca să mergi pururea pe cărarea care duce la limanul cel lin al mântuirii, unde te-ai întâlnit cu Hristos.

Slavă...,

Cu adevărat vas ales al dumnezeiescului Duh s-a arătat Sfântul Chiriac, vieţuind pe pământ ca un Înger, slăvind pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Treimea Cea unită în fiinţă şi pururea veşnică.

Şi acum...,

Pe Cel mai înainte de veci şi mai presus de întinăciunea lumii, pe Cel ce a topit păcatul L-ai născut lumii în chip minunat, Fecioară nenuntită, şi neamul nostru la slobozenia cea adevărată l-ai adus.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

«Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa».

Preoţii cei de Dumnezeu înţelepţiţi, stând înainte în biserica ta, cu poporul cel binecredincios, aşteaptă milele tale, Născătoare de Dumnezeu. Schimbă spre bucurie întristarea noastră, tu care ai născut Bucuria care a iertat păcatele tuturor oamenilor.

Ţie tot pământul îţi aduce daruri ca Împărătesei Maicii lui Dumnezeu; împăraţii şi domnii ţi se închină şi toate popoarele se veselesc, apăraţi fiind de toată răutatea cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu.

Munte mare te-a însemnat Daniel mai înainte, că din tine fără de sămânţă S-a născut Hristos, a risipit toată înşelăciunea diavolească şi a umplut

tot pământul de credinţa Sa; către Care roagă-te, Născătoare de Dumnezeu, pentru noi, cei ce cinstim praznicul Acoperământului tău.

Îngerescul glas strigăm ţie, Preacurată: Bucură-te, scaunul lui Dumnezeu, pe care Iezechiel a văzut pe Domnul, întru asemănare omenească purtat de Heruvimi. Cu care roagă-te pentru noi, Născătoare de Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Canonul Sfântului Cuvios Iosif

Irmos: *Rugăciunea mea voi vărsa...*

Asemenea Părinţilor celor de demult, ai căutat să te odihneşti întru Duhul, iar Duhul să se odihnească întru tine, Cuvioase Părinte Iosif, liniştea sihăstriei, unde să te rogi singur, cu singur Dumnezeu Care te-a preamărit.

Să luăm pildă de viaţă îmbunătăţită noi, pământenii, de la Cuviosul Iosif, care pe toate le-a lăsat şi lui Dumnezeu a urmat, râvnind bunătăţilor celor mai presus de minte.

În cuvioşie şi rugăciune ai vieţuit, Sfinte, punând rânduială călugărească ucenicilor tăi, nevoindu-te împreună cu ei în munţii cei sălbatici, ca să îmblânziţi plăcerile trupului, prin înfrânare.

A Născătoarei:

Te mărim pe tine, de Dumnezeu Născătoare, şi cu osârdie te rugăm să ne scapi de ispitele drăceşti şi să ne păzeşti pe noi de osândă în ziua Judecăţii, că toate le poţi câte le voieşti.

Canonul Sfântului Cuvios Chiriac

Irmos: *Precum ai izbăvit...*

La limanul neînviforat al liniştii ai ajuns, Părinte, neputând nimeni să spună răbdarea şi smerenia cu care ai purtat lupta cea bună a lui Hristos. Pentru aceea doar ne minunăm şi lăudăm nevoinţele tale, Părinte Chiriac.

Ploi de lacrimi au curăţit sufletul tău, iar lumina cea neînserată a slavei dumnezeieşti te-a împăcat cu Hristos. Pentru aceasta, te-ai învrednicit să intri în cămara Mirelui, Care s-a recunoscut în chipul tău cel înfrumuseţat.

Slavă...,

Răbdarea, smerenia şi osteneala, locaş făcându-şi în inima ta, ai preamărit toată viaţa pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh,

Treimea Cea de o fiinţă şi nedespărţită.

Şi acum...,

Nestricată ai rămas, Fecioară, după naşterea cea necuprinsă. Ci arde cu focul cel de sus stricăciunea inimii noastre şi veştejeşte cu rugăciunile tale tulburarea patimilor ce înviforează cugetele noastre.

CONDACUL PRAZNICULUI,
glasul al 3-lea, podobie: *Fecioara astăzi...*

Fecioara astăzi, înainte stă în Biserică şi, cu cetele Sfinţilor, nevăzut se roagă lui Dumnezeu. Îngerii cu Ierarhii se închină, şi Apostolii cu Prorocii dănţuiesc; că pentru noi roagă Născătoarea de Dumnezeu pe Dumnezeu Cel mai înainte de veci.

ICOS

Veniţi, popoarelor, să ne îndulcim de ale Fecioarei preamărite minuni; că prin aceasta Adam din stricăciune s-a mântuit, fiind aceasta chivot, nu de Noe, ci de Dumnezeu făcut. De demult n-a putut Moise să vadă pe Dumnezeu în rugul cel înfocat, iar acum pe Cel ce dintru dânsa S-a născut, tot pământul Îl ştie Fiu al lui Dumnezeu, către Care Maica Sa pentru noi se roagă. Drept aceeea, noi o preamărim astăzi, ca pe Maica lui Dumnezeu; că pentru noi roagă Născătoarea de Dumnezeu pe Dumnezeu cel mai înainte de veci.

SINAXAR

Întru această lună, octombrie, în ziua întâi, facem pomenirea Sfinţilor Cuvioşi Părinţi Iosif şi Chiriac de la Bisericani.

Sfântul Cuvios Iosif de la Bisericani **s-a născut într-un sat din ţinutul Neamţ în veacul al XV-lea şi, de mic, dorind viaţa călugărească, a intrat în obştea Mănăstirii Bistriţa. Aici a primit tunderea în monahism şi a deprins de la părinţii bătrâni viaţa duhovnicească, postul şi neîncetata rugăciune. După o vreme, Cuviosul Iosif a luat binecuvântare de la egumenul său şi a plecat să se închine la Mormântul Domnului din Ierusalim. S-a retras apoi în pustia de pe Valea Iordanului, unde a ajuns, în câţiva ani, sihastru vestit. Aici s-a nevoit într-o peşteră, mai întâi singur, apoi cu câţiva ucenici, răbdând multe ispite de la diavol. Ducând o viaţă de o înaltă trăire duhovnicească, şi-a adunat în preajma lui 17 pustnici, *întemeind prima comunitate monahală românească din Ţara Sfântă*. Dar, năvălind arabii asupra Sfintelor Locuri, după multă tulburare, Cuviosul Iosif şi-a luat ucenicii şi a venit în Moldova, la Mănăstirea Bistriţa. Astfel sihăstria lui Iosif s-a mutat din Valea Iordanului în Moldova, pe Muntele Bisericanilor.**

După ce numărul ucenicilor a crescut, a înălţat o mică biserică, al cărei hram era *Buna-Vestire*, construind şi chilii împrejur. Pentru viaţa monahală de aici, a statornicit rânduiala achimită (neadormită), după modelul Mănăstirii Studiţilor din Constantinopol, rânduială care presupunea rugăciune neîncetată în biserică şi la chilii, post, metanii, cântarea psalmilor şi ascultarea.

Năvălind turcii, care le-au incendiat biserica, s-au hotărât să plece spre Sfântul Munte Athos. Pe drum, însă, li s-a arătat într-un stejar Preasfânta Născătoare de Dumnezeu care i-a întrebat: „Unde mergeţi?". La această minunată vedere, ei au răspuns: „Ne ducem la grădina ta!". Iar Maica Domnului le-a spus atunci: „Întoarceţi-vă, că şi aici este grădina mea!". În amintirea acestei minuni ei au aşezat acolo o icoană cu chipul Maicii Domnului. Mai târziu Schitul Cuviosului Iosif s-a numit „Schitul Bisericani", adică al celor ce se rugau pururea în biserică, pentru că monahii se rugau aici ziua şi noaptea, cu lacrimi, şi mulţi credincioşi se vindecau de boli, prin rugăciunea şi binecuvântarea Cuviosului Iosif. Deci, bine vieţuind până la adânci bătrâneţi şi făcător de minuni arătându-se, a răposat cu pace.

Sfântul Cuvios Chiriac de la Bisericani s-a nevoit la începutul veacului al XVII-lea la Mănăstirea Bisericani, care număra pe atunci peste 100 de călugări. S-a retras în pustie, într-o peşteră din Muntele lui Simon, unde s-a nevoit singur, în aspră osteneală, vreme de 60 de ani. Vara şi iarna stătea pe munte lipsit de îmbrăcămintea trebuincioasă, în rugăciune curată, biruind cu puterea lui Hristos neputinţele firii şi ispitele diavolului.

Pe acest Cuvios l-a cunoscut şi Sfântul Ierarh Dosoftei, mitropolitul Moldovei, care, mai târziu, după mutarea Cuviosului la Domnul, i-a sărutat şi sfintele moaşte, aşezate în peştera în care a trăit, peşteră ce se poate vedea şi astăzi şi în care s-a ridicat un paraclis în cinstea lui.

Pentru sfinţenia vieţii lor, Cuvioşii Iosif şi Chiriac au fost canonizaţi de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 2008, fiind cinstiţi în ziua de 1 octombrie.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

«N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbăteşte călcând-o, se bucurau cântând: Prealăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, binecuvântat eşti».

Neînsemnată de mulţi Proroci şi neştiută ai fost, Fecioară, de Îngerii cereşti, care slujesc lui Dumnezeu; iar acum toţi te ştim, Născătoare de Dumnezeu, şi toţi simţim nevoie de ajutorul

şi de sprijinul tău, ceea ce eşti binecuvântată.

Munte eşti închegat cu Duhul, pe care l-a văzut Avacum, şi izvorăşti credincioşilor dulceaţă de vindecări, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; vindecă-ne şi pe noi, cei ce strigăm Fiului tău; Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cel ce a plecat cerurile şi întru tine, Fecioară, S-a sălăşluit, acum caută spre rugăciunea ta, Născătoare de Dumnezeu curată, şi împlineşte cererea ta împărătească; Acestuia pentru noi cu osârdie roagă-te, că spre tine nădăjduim, ceea ce eşti binecuvântată.

Făcătorule şi Mântuitorule al nostru, Hristoase Dumnezeule, primeşte rugăciunea Maicii Tale pe care o aduce Ţie pentru noi, păcătoşii; ca, bucurându-ne, să strigăm: Prealăudate Doamne al părinţilor noştri şi Dumnezeule, binecuvântat eşti.

Canonul Sfântului Cuvios Iosif

Irmos: *Tinerii evrei în cuptor...*

Puterea dreptei credinţe ai făcut-o lucrătoare, Părinte Iosif, în sufletul tău prin iubirea de Dumnezeu şi de semeni, pentru care cântai: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti!

Păstrător al sfintelor predanii ai fost, Cuvioase, şi ca un fiu ai urmat Părinţilor de demult, cinstind învăţătura dreptslăvitoare şi cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti!

Cuvântul adevărului ai iubit mai mult decât cele trecătoare şi ostenelile sihăstreşti îmbrăţişând, sufletul tău s-a făcut ogor duhovnicesc, ce cântă: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti!

A Născătoarei:

Multe sunt năvălirile cele de suflet pierzătoare asupra noastră, Preacurată Fecioară, dar, ocrotirea ta cea caldă având, se biruiesc vrăjmaşii toţi, pentru care pe Dumnezeu Îl slăvim, mărindu-te pe tine, apărătoarea noastră.

Canonul Sfântului Cuvios Chiriac

Irmos: *Cel ce ai întemeiat pământul...*

Dorind viaţa cea fără sfârşit, cu postul ţi-ai veştejit patimile trupului, aşezând într-însul pacea duhului, prin care ai cântat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul meu şi Domnul!

Ca să te îmbraci cu haina cea de nuntă în Împărăţia cerurilor, ai lepădat, Părinte, toată grija cea lumească, zicând pururea: Binecuvântat eşti, Dumnezeul meu şi Domnul!

Slavă...,

Ca un Părinte Cuvios, rănit de dumnezeiasca dragoste a Treimii, Aceleia I-ai zidit locaşuri, în care duhovniceşte se cântă: Binecuvântat eşti, Dumnezeul meu şi Domnul!

Şi acum...,

Scapă-ne de durerile ce ne apasă, Mireasă curată, ceea ce ai răbdat durerile cele de Maică, văzând pe Fiul tău pătimind pentru noi, şi ne mântuieşte de întristarea cea lumească, prin credinţa cea vie în Împăratul Cel nemuritor.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cu cetele Îngerilor, Stăpână, cu cinstiţii şi măriţii Proroci, cu Apostolii şi cu Sfinţii Mucenici, şi cu Arhiereii, te rogi lui Dumnezeu pentru noi păcătoşii, care slăvim în pământul nostru praznicul Acoperământului tău.

Surpă mândria, întărâtările şi sfaturile celor nedrepţi; pe cei ce încep războaie pierde-i, o, Maică a lui Dumnezeu, Împărătească cu totul cinstită! Înalţă fruntea evlaviosului nostru popor, ca, slăvind praznicul tău, Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, să cântăm: Pe Domnul lucrurile, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii!

Cu gura şi cu sufletul, cu inimile arzând, aducându-ţi cântare cu credinţă ne închinăm precuratului tău Omofor, Maica lui Dumnezeu, preabinecuvântată; miluieşte-ne pe noi, cei ce ne rugăm ţie, iar Domnului cântăm şi-L preaînălţăm întru toţi vecii.

De multe păcate fiind împovărat, nu mă pricep să scriu după vrednicie laude Acoperământului tău, Născătoare de Dumnezeu; ci tu, o, Maică a lui Dumnezeu, înfrumuseţează-ţi praznicul tău cu minuni, ca, toţi

bucurându-ne, să cântăm pe Domnul, şi să-L preaînălţăm întru toţi vecii.

Canonul Sfântului Cuvios Iosif

Irmos: *De şapte ori cuptorul...*

Laudă de mulţumire ai cântat lui Dumnezeu, Părinte Iosif, că ucenici nenumăraţi ţi-a trimis, atraşi fiind de dumnezeiasca ta vieţuire, şi împreună cu ei ai cântat: Toate lucrurile Domnului, lăudaţi pe Domnul!

Patimile trupului supunând şi sufletul împodobindu-l cu virtuţi, doctor te-ai arătat celor bolnavi, şi tămăduitor orbirii duhovniceşti, învăţând pe toţi să cânte: Toate lucrurile Domnului, lăudaţi pe Domnul!

Hrană adevărată având din destul, în mijlocul acestei lumi deşarte, ospăţ îmbelşugat ai întins sufletelor doritoare de mântuire şi ai făcut pe toţi să strige într-un cuget: Toate lucrurile Domnului, lăudaţi pe Domnul!

A Născătoarei:

Bucură-te, purtătoarea Cuvântului şi oglinda strălucirii celei de sus, că ai răsărit nouă vinul ce îndulceşte inimile noastre şi care tămăduieşte rănile cele amare, făcându-ne să cântăm: Toate lucrurile Domnului lăudaţi pe Domnul!

Canonul Sfântului Cuvios Chiriac

Irmos: *Pe Domnul cel mărit...*

Războindu-te până în sfârşit cu patimile cele viclene, ai dobândit, Părinte, duhul blândeţii, trăind întru răbdare viaţa pământească, până te-ai suit la ceruri, chemat fiind de blândul Păstor.

Nevoinţele tale, Cuvioase Chiriac, întrec înţelegerea noastră şi ne trezesc în suflete dorinţa vederii slavei lui Dumnezeu, Care te-a învrednicit de lucruri minunate şi negrăite.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Lăudăm şi noi pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, un Dumnezeu unit în fiinţă, Treimea Cea fără de început, Căreia tu, Părinte Chiriac, te-ai închinat în toată viaţa ta.

Şi acum...,

Al doilea rai te-ai arătat, că, lucrându-ţi sufletul minunat, ai odrăslit Pomul Vieţii, pe Hristos, Cel ce satură pe cei însetaţi de dreptate şi vindecă pe cei bolnavi de muşcăturile lui Veliar, pentru aceasta toţi te cinstim.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

«Tot neamul pământesc să salte, cu duhul fiind luminat, şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfinţita prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, şi să strige: Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară».

Înalte Împărate, Cel ce şezi împreună cu Tatăl şi eşti cântat de Serafimi, caută spre rugăciunea cea de Maică, adusă Ţie pentru noi, şi curăţeşte păcatele noastre. Mântuieşte ţara noastră şi pe popor îl înmulţeşte; dăruieşte poporului sănătate trupului şi biruinţă asupra vrăjmaşilor, pentru rugăciunile Maicii Tale care Te-a născut.

Îngerescul glas îţi strigăm ţie, Fecioară de Dumnezeu aleasă: Bucură-te, ceea ce pe Adam iarăşi l-ai adus în Rai! Bucură-te, ceea ce alungi demonii cu numele tău! Bucură-te, nădejdea creştinilor! Bucură-te, sfinţirea sufletelor! Bucură-te, păzitoarea neamului nostru!

Pomeneşte-ne pe noi întru rugăciunile tale, Doamnă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim pentru mulţimea păcatelor noastre. Acoperă-ne pe noi de toată răutatea şi de cumplitele ispite; că spre tine nădăjduim şi, cinstind praznicul Acoperământului tău, pe tine te mărim.

Dar ai luat, ca o Maică a lui Dumnezeu, a vindeca neputinţa tuturor creştinilor, a-i izbăvi din primejdii, a le ierta păcatele, a-i scăpa din robie şi de toate nevoile. Nu ne trece cu vederea, dar, nici pe noi, Doamnă; că ştii cele ce ne trebuie, spre sănătatea trupurilor şi mântuirea sufletelor.

Canonul Sfântului Cuvios Iosif

Irmos: *Spăimântatu-s-a de aceasta…*

Ca o albină ai adunat, Sfinte, mierea cea duhovnicească din florile nevoinţelor, care ţi-a fost merindea ce ţi-a hrănit sufletul până ce ai intrat în cămara împărăţiei, unde te îndulceşti din bunătăţile cele veşnice.

Dumnezeu trimite roadă câmpului şi ploi la vreme pentru folos trupesc, dar prin tine, Cuvioase, pe pământul cel neroditor şi pustiu al sufletelor noastre ne trimite bogăţie duhovnicească.

Ceata Sfinţilor Părinţi s-a înmulţit prin Cuviosul Iosif, păstorul cel bun, cel care şi-a curăţit sufletul şi pe ucenici către ceruri i-a povăţuit, călăuzindu-i pe cărarea care este luminată de semnele dragostei lui Hristos.

A Născătoarei:

Ceea ce obştea Bisericanilor ai ocrotit-o cu dragostea ta, nu ne lăsa nici pe noi, Născătoare de Dumnezeu, pradă vrăjmaşilor nevăzuţi şi patimilor cumplite, ci odihneşte inimile noastre cu mângâierile tale cele de Maică şi tămăduitoare de păcate.

Canonul Sfântului Cuvios Chiriac

Irmos: *Naşterea pururea Fecioarei...*

Nevoinţele tale cele aspre au minunat pe Îngeri, iar pe mitropolitul Dosoftei l-au plecat a se închina cu evlavie în faţa moaştelor tale, cele ce au dobândit de la Dumnezeu nestricăciunea.

Sufletul tău, Sfinte Chiriac, a primit aripile Duhului şi la cereştile locaşuri s-a mutat, iar trupul tău mărturie a rămas nouă, a vieţii tale neprihănite. Drept aceea, slăvim pe Dumnezeu, Cel ce pe cei morţi îi înviază şi pe drepţi îi încununează.

Slavă...,

Fericit eşti, Părinte Chiriac, că moartea cea dintâi ai biruit-o şi la ceruri ai fost luat prin harul lui Hristos şi mai presus decât moartea cea de-a doua te-ai făcut. Că în ceata Cuvioşilor ai fost aşezat, de unde te rogi pentru sufletele noastre.

Şi acum...,

La ceruri te-ai mutat şi de noi nu te-ai despărţit, Marie, a lui Hristos Maică. Ci roagă pe Stăpânul să dăruiască mutare paşnică sufletelor noastre la cele netrecătoare, puterile potrivnicilor biruindu-le cu tăria Sa.

LUMINÂNDA, glasul al 2-lea,
podobie: *Cu ucenicii...*

Lumina cea mai presus de lumină având-o în suflet, dăruită de către Sfântul Duh, Cuvioşilor Părinţi Iosif şi Chiriac, rugaţi-vă lui Dumnezeu să ne curăţim şi noi simţirile pentru a putea vedea cu sufletul curat şi luminat calea care duce spre mântuire şi să deprindem dragostea faţă de ostenelile duhovniceşti (de două ori).

Slavă..., Şi acum...,
a Acoperământului, acelaşi glas,
podobie: *Femei, auziţi...*

O, Preasfântă Doamnă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, acoperă-ne pe noi cu minunatul tău Omofor, păzind pe popor de toată răutatea; tu, pe care minunatul Andrei te-a văzut în biserica Vlahernei rugându-te, trimite-ne şi acum, Doamnă, mila ta cea mare.

LA LAUDE

Se cântă stihirile pe 6:
3 ale Acoperământului şi 3 ale Cuvioşilor.

Stihirile Acoperământului, glasul al 8-lea,
podobie: *O, preamărită minune...*

Înaintea ta cădem, Doamnă, şi, cu umilinţă închinându-ne, ne rugăm: Bucură-te, de Dumnezeu fericită Stăpână, ceea ce eşti mult-numită Fecioară, şi de Proroci mai înainte închipuită cu cinste; că întru tine, ca o rouă, Hristos Dumnezeu, pogorându-Se, ai născut neispitită de nuntă, Curată, şi pe mâini ai purtat pe Făcătorul tuturor şi Domnul. Acestuia pentru noi acum roagă-te, să se miluiască sufletele noastre.

Pe tine te cântă, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, cetele Îngerilor, te laudă patriarhii cu arhiereii, şi Sfinţii Apostoli ca Maicii lui Dumnezeu cu cinste îţi slujesc, văzându-te făcând rugăciune către Mântuitorul pentru lume. Nu înceta a te ruga şi acum, o, Maică, pentru cetatea şi poporul care te măresc cu credinţă şi cinstesc praznicul Acoperământului tău.

Mai mult decât chivotul lui Aaron, pe tine, toată, Dumnezeu te-a sfinţit cu Duhul Sfânt, Născătoare de Dumnezeu; şi mai mult decât razele soarelui luminezi Biserica şi poporul cu omoforul tău strălucitor; şi izgoneşti întunericul păcatelor noastre, şi izbăveşti din primejdii şi din necazuri pe cei ce cu credinţă cinstesc praznicul sfântului tău Acoperământ.

Stihirile Cuvioşilor, glasul 1,
podobie: *Prealăudaţilor Mucenici...*

Veniţi, mulţimile călugărilor şi ale dreptslăvitorilor creştini, să lăudăm în frumoase cântări pe Cuviosul Iosif de la Bisericani, pe marele povăţuitor al sihaştrilor, pe dascălul rugăciunii neîncetate, care acum slăveşte cu cetele Cuvioşilor şi cu toţi Sfinţii pe Dumnezeu, şi să-i zicem: Bucură-te, Iosife, mult nevoitorule!

Cuvioase Părinte Chiriac, te-ai învrednicit ca în Grădina Maicii Domnului de la Bisericani să te desăvârşeşti, unde, prin curgerile lacrimilor tale, ai făcut roditoare ţarina sufletului tău, în care S-a odihnit Hristos Dumnezeu. Pe Acela roagă-L să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Valea Bistriţei, fericiţilor Părinţi Iosif şi Chiriac, s-a umplut de lumină, că toată viaţa aţi păstrat candela rugăciunilor aprinsă, umplând cerul de cântarea psalmilor şi a cântărilor duhovniceşti. Bucuraţi-vă! zicem şi noi, cei ce vă avem mijlocitori către Dumnezeu şi ocrotitori ai mănăstirilor din ţinuturile unde v-aţi nevoit.

Slavă..., a Cuvioşilor, glasul al 5-lea:

Cuvioşilor Părinţi, ca nişte crini din pământul Moldovei aţi odrăslit, căutând, purtătorilor de Dumnezeu, a afla pe Cel neajuns, şi aţi dorit a vorbi singuri numai cu Dânsul. Pentru aceasta, fugind de cele deşarte, aţi părăsit lumea, nevoindu-vă în liniştea munţilor şi v-aţi îmbrăcat cu Hristos, nepurtând grijă de haină, că v-aţi îmbrăcat cu haina nestricăciunii, căreia învredniciţi-ne şi pe noi, prin rugăciunile voastre.

Şi acum..., a Acoperământului, glasul al 6-lea:

Precum te-a văzut atunci preaminunatul Andrei în văzduh, cu mulţimile Arhanghelilor, cu Apostolii, cu Prorocii şi cu mulţimile Mucenicilor, rugându-te, Stăpână, Fiului tău şi Dumnezeului nostru, pentru cetate şi pentru popor, şi acoperindu-i cu cinstitul tău Acoperământ, nu lipsi şi acum, Preacurată, a mântui aleasa moştenire a Fiului tău, mijlocind iertare de păcate celor ce prăznuiesc preacinstitul praznic al Acoperământului tău, ceea ce eşti întru tot lăudată.

Doxologia Mare, Ecteniile şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile pe 12: patru din Cântarea a 6-a a Acoperământului, patru de la Cântarea a 3-a a Cuviosului Iosif şi patru de la Cântarea a 6-a a Cuviosului Chiriac.

Prochimenul, Apostolul, *Aliluia*, Evanghelia şi Chinonicul se pun întâi ale Acoperământului, apoi ale Cuvioşilor, după cum se arată mai departe:

Prochimen glas 7: **Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.**

Stih: **Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?**

Apostolul:

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CITIRE: (13: 7-16)

Fraţilor, aduceţi-vă aminte de mai-marii voştri, care v-au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu; priviţi cu luare-aminte cum şi-au încheiat viaţa şi urmaţi-le credinţa. Iisus Hristos, ieri şi astăzi şi în veci, este Acelaşi. Nu vă lăsaţi furaţi de învăţăturile străine cele de multe feluri; căci bine este să vă întăriţi prin har, inima voastră, nu cu mâncăruri de la care n-au avut niciun folos cei ce au umblat cu ele. Avem altar, de la care nu au dreptul să mănânce cei ce slujesc cortului. Într-adevăr, trupurile dobitoacelor – al căror sânge e adus de arhiereu, pentru împăcare, în Sfânta Sfintelor – sunt arse afară din tabără. Pentru aceea şi Iisus, ca să sfinţească poporul cu sângele Său, a pătimit în afara porţii. Deci să ieşim la El, afară din tabără, luând asupra noastră ocara Lui. Căci nu avem aici cetate stătătoare, ci o căutăm pe aceea ce va să fie. Aşadar, prin El să aducem pururi lui Dumnezeu jertfă de laudă, adică rodul buzelor care proslăvesc numele Lui. Iar facerea de bine şi într-ajutorarea nu le daţi uitării; căci astfel de jertfe sunt bine-plăcute lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 6-lea (*Psalm* 111: 1, 4):

Fericit este bărbatul care se teme de Domnul şi doreşte să păzească poruncile Lui.

Stih: **Răsărit-a în întuneric lumină drepţilor Cel milostiv, îndurat şi drept.**

EVANGHELIA DE LA LUCA (12: 32-40; în sâmbăta din săptămâna a 28-a după Rusalii)

Zis-a Domnul: Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru a binevoit să vă dea vouă Împărăţia. Vindeţi averile voastre şi daţi milostenie; faceţi-vă pungi care nu se învechesc, comoară neîmputinată în ceruri, unde furul nu se apropie, nici molia nu o strică. Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi şi inima voastră. Să fie mijloacele voastre încinse şi făcliile voastre aprinse; fiţi asemenea oamenilor care aşteaptă pe stăpânul lor când se va întoarce de la nuntă, ca, venind şi bătând, îndată să-i deschidă. Fericite sunt slugile acelea pe care, venind stăpânul, le va afla veghind. Adevărat zic vouă că se va încinge şi le va pune la masă şi, apropiindu-se, le va sluji. Fie că va veni la straja a doua, fie că va veni la straja a treia, şi le va găsi aşa, fericite sunt acelea. Iar aceasta să ştiţi, că, de ar şti stăpânul casei în care ceas vine furul, ar veghea şi n-ar lăsa să i se spargă casa. Deci, şi voi fiţi gata, că, în ceasul în care nu gândiţi, Fiul Omului va veni.

CHINONICUL

Întru pomenire veşnică va fi dreptul şi de auzul rău nu se va teme.